

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике
Број: 011-00-000121/2019-02
14. октобар 2019. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ, БОРАЧКА И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА

БЕОГРАД
Немањина 22-26

ПРЕДМЕТ: Мишљење на Нацрт закона о безбедности и здрављу на раду

У вези са вашим дописом број: 011-00-00484/2019-05 од 25. септембра 2019. године којим сте Републичком секретаријату за јавне политике 27. септембра 2019 године доставили на мишљење Нацрт закона о безбедности и здрављу на раду (у даљем тексту: Нацрт закона) са анализом ефеката Нацрта закона и Образложењем Нацрта закона, као и допуном Анализе ефеката од 7. октобра 2019. године, обавештавамо вас о следећем:

Члан 21. став 5. Нацрта закона предвиђа да поступак утврђивања испуњености прописаних услова из става 1. овог члана прописује министар надлежан за послове рада.

У предложеној законској одредби после речи: „овог члана“ потребно је додати речи: „и образац захтева“.

Ово истичемо из разлога јер је законом потребно прописати правни основ за измену правилника којим се дефинишу о условима за издавање лиценци за обављање послова у области безбедности и здравља на раду, у делу који се односи на прописивање обрасца захтева за утврђивање прописаних услова у области безбедности и здравља на раду. Наведеним подзаконским актом би било могуће у обрасцу захтева прописати све податке који се траже у овом поступку, од назива, седишта и адресе правног лица и личних податка лица за које се тражи издавање лиценце (име, презиме и лични број – јединствени матични број грађана, адреса места становља), али и информације за подносиоца захтева у погледу потребне документације која се прилаже уз захтев, о висини републичких административних такси, начину уплате истих, као и рачуну на који се плаћање може извршити

Члан 38. став 4. Нацрта закона предвиђа да ако послодавац не поступи по захтеву запосленог лица (у ситуацијама када запослени има право и обавезу да одбије да ради због тога што му је на радном месту угрожена безбедност или здравље) у року од осам дана од пријема захтева, запослени има право да поднесе захтев за заштиту права инспекцији рада.

Истичемо да је после става 4, у овом члану закона потребно додати и став 5. који би гласио: „Инспекција рада обавезна је да у року од 15 дана од пријема захтева из претходног става достави послодавцу и подносиоцу захтева записник о извршеном надзору“. Стога, сматрамо да је законом потребно прописати рок за поступање надлежне инспекције, како би послодавац могао у разумном року да добије записник инспекције (у циљу ефикасног организовања обављања процеса рада) у спорној

ситуацији која се тиче питања да ли је запослени имао право да одбије да ради, уколико сматра да су му угрожени безбедност и здравље на раду. Такође, наводимо, у циљу унапређења транспарентности ове процедуре, да је потребно прописати да се записник надлежне инспекције доставља и подносиоцу захтева, како би био детаљно упознат са налазима инспекције.

Члан 43. став 6. Нацрта закона предвиђа да је послодавац дужан да број саветника, односно сарадника за безбедност и здравље на раду прилагоди: врсти делатности, броју локацијски одвојених јединица, броју запослених који учествују у процесу рада, броју радних смена, процењеним ризицима, технолошком процесу, организацији, као и природи и обиму процеса рада.

Истичемо да је у предложеном законској одредби неопходно одредити *ближе критеријуме* за потребан број саветника, односно сарадника код послодавца у односу на број запослених или на број локацијски одвојених јединица, смена и слично (нпр. код послодавца који запошљава до 50 запослених, послове безбедности и здравља на раду најмање један сарадник за безбедност и здравље на раду итд). Ово истичемо из разлога јер је предложена законска одредба недовољно јасно формулисана и не може се утврдити по ком критеријуму ће се одређивати број ових лица и сагледати потенцијални трошкови за послодавца по основу потребе запошљавања лица задужених за област безбедности и здравља на раду.

Члан 66. став 2. Нацрта закона предвиђа да се захтев за издавање и обнављање лиценце, подноси Управи, ради утврђивања испуњености услова за издавање лиценце.

Наводимо да је на крају предложене законске одредбе потребно додати речи: „на обрасцу захтева који прописује министар надлежан за послове рада“. Наведену примедбу истичемо из разлога јер важећим прописима није прописан образац захтева којим се привредни субјекат обраћа Управи у циљу издавања лиценци за обављање послова у области безбедности и здравља на раду, већ се захтев подноси у слободној форми. С тим у вези, истичемо да је законом потребно прописати правни основ за измену правилника којим се дефинишу о условима за издавање лиценци за обављање послова у области безбедности и здравља на раду у делу који се односи на прописивање обрасца захтева. На основу наведеног подзаконским актом би било могуће у обрасцу захтева прописати све податке који се траже у овом поступку, од назива, седишта и адресе правног лица и личних податка лица за које се тражи издавање лиценце (име, презиме и лични број – јединствени матични број грађана, адреса места становаша), али и информације за подносиоца захтева у погледу потребне документације која се прилаже уз захтев, о висини републичких административних такси, начину уплате истих, као и рачуну на који се плаћање може извршити.

Такође, сматрамо да је у ставу 2. члана 66. Нацрта закона потребно додати тачку 13) која се односи на издавање овлашћења (лиценце) за рад организатора *континуиране едукације* из чл. 50. став 4. Нацрта закона, с обзиром да се ради о *новој лиценци* која ће се издавати привредним субјектима у складу са овим законом и подзаконским актом који ће бити донет на основу члана 50. став 5. Нацрта закона, а којим ће бити регулисани ближи услови у погледу програма, кадра, простора и опреме за добијање овлашћења за организатора континуиране едукације.

Члан 92. став 2. Нацрта закона предвиђа да је послодавац дужан да у року од осам дана од истека рока за отклањање утврђеног недостатка или неправилности, обавести у писаној форми, надлежну инспекцију о извршењу наложене обавезе.

У предложеном законској одредби после речи: „писаној“ потребно је додати речи: „или електронској“. Наведену примедбу истичемо јер сматрамо да би требало омогућити послодавцима да обавесте надлежну инспекцију о извршењу

наложене обавезе и електронским путем, у циљу ефикаснијег спровођења ове процедуре и смањења административног оптерећења привредних субјеката.

Имајући у виду садржну достављеног текста Нацрта закона, Републички секретаријат за јавне политике је становишта да извештај о спроведеној анализи ефекта прописа, у вези са чланом 8. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефекта јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Службени гласник РС”, број 8/19, у даљем тексту: Уредба), треба да садржи образложене одговоре на питања из прилога 2-10. Уредбе, те стога у даљем тексту упућујемо на недостатке достављене анализе ефекта прописа.

У оквиру кључних питања из Прилога 7. Уредбе која се односе на анализу ефекта на друштво предлагач је, поред осталог, навео да се за издавање лиценце саветнику за безбедност и здравље на раду, сараднику за безбедност и здравље на раду, координатору за безбедност и здравље на раду у фази израде пројекта и координатору за безбедност и здравље на раду у фази извођења радова уводи нова лиценца за обављање послова тих лица. Стога, сматрамо да је предлагач требало да детаљније објасни, то јест да конкретно покаже на који начин ће прописивање нових лиценци довести до побољшања стања у области безбедности и здравља на раду, с обзиром да ће на овај начин доћи до додатног административног оптерећења за наведене категорије субјеката регулације.

На основу наведеног, а у складу са чл. 47, 48 и 49. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефекта јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Службени гласник РС”, број 8/19), Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да Нацрт закона садржи делимичну анализу ефекта прописа.

в.д. директора

